

2002 yılında Serkan Özkaya Platform hakkında Radikal gazetesinde bir eleştiri yazdı. Ben de kurumsal çerçeveden yanıtladım. Verdiğim yanıt yayınlandı mı hatırlamıyorum ama Serkan'ın eleştirisini hafife almadık sanıyorum. Bu notları aslında kurum tartışmasına serbest mecrada enformel bir davet olarak düşünebilirsiniz. İki hafta önce Erden Kosova sanat mekanlarındaki güvenlik bariyerleri ve kamusal mekan anlayışı üzerine Birgün gazetesindeki köşesine notlar düştü. Aksanat'taki sergisinde Sarkis'in kapıyı groteskleşmesinden sözetti. Kosova bu eleştiriye daha önce Proje4L girişi için de yapmıştı. Sorunu fiziksel

Platform Gerçekleri

Ekonomik krizin en ağır aylarında kurulan, önce Osmanlı Bankası kurumu olarak başlayan, Osmanlı Garanti birleşmesinin ardından Garanti'nin bünyesine geçen Platform Garanti Güncel Sanat Merkezi, zor bir yılı hiç aksamadan tamamlamak üzere. Kimi izleyiciler ya da sanatçılar sergileri beğenmeyebilirler, bunu tartışmaya giremem. Özkaya'nın, hiç değinmeyeceğini söylediği Sıtkı Kösemen sergisini tartışmaya açmasını da anlayabilirim. Ancak, Platform adının "öncelikle tartışmayı, hareketi, oluşum aşamasında olanı" çağrıştırmasına rağmen bunu yapmadığı savlaması adil değil.

Platform, salt bir sergi salonu değil bir güncel sanat merkezi. Eğer sergi salonu olsaydı adını "Galeri" koyardık. Burası, İstanbul'un en gelişmiş güncel sanat kütüphanesi ve sanatçı arşivini barındırıyor. Aynı zamanda, Özkaya'nın da çok iyi bildiği ve sık sık yararlandığı gibi, uluslararası sergi projeleri ve sanatçı burs programları için bir kaynak, destek ve iletişim kurumu. Platform, öğrenciler ve araştırmacılar için yaşamsal önem taşıyor. Açıldığından beri Türkiye sanatçılarının Gwanjgu Bienali, 2003 Venedik Bienali, Manifesta IV, Documenta XI, When Latitudes Become Form (Walker Art Center), Nordic Fundamentalism gibi sadece en büyüklerini andığımız projelere katılımları, Platform'un sunduğu altyapıyla gerçekleşmekte. Mika Hannula, Maria Lind, Phillipe Vergne, Hou Hanru, Carlos Basualdo gibi katılımcılarla gerçekleştirilen uluslararası konferans ve workshop'lar ile yetkin bir güncel sanat kurumuyuz.

Platform'daki sergiler, kentteki diğer projelerden daha "bitmiş" ve "zengin" görünmekte. Doğrudur: Burası "iki-kalas-bir-heves mekânı" değil.

Sanatçının potansiyelini en üst düzeyde gerçekleştirebilmesi için projelerimize olağanüstü özen gösteriyor, işin niteliğinden asla feragat etmemek üzere hareket ediyoruz. Haftanın sadece 4 günü açık olmamıza karşın aylık ortalama 12,000 izleyiciyle dünyada kendi boyutunda en çok gezilen sergi alanlarından birine sahibiz. Kentin en sık kullanılan ve her kesime açık kamusal alanı İstiklal caddesinde izleyiciyi rahatsız etmeden güncel sanata alıştırmak, izleyiciyle birlikte büyümek misyonumuzun bir parçası.

Platform, İstanbul'un güncel sanat ortamında saptanan kurumsal zaafiyeti gidermek amacıyla, geç kalmışlık hissiyle kurulmadı. Boşluk doldurmaya çalışmak yerine kendine kentlin sanat panoraması içinde özgün bir yer açıyor. Profesyonelleri ve amatörleri kapsayan farklı etkinlikleri ile entellektüel üretimin gerçekleştirildiği, sunulduğu ve paylaşıldığı bir mekan.

Sanıyorum ki Serkan Özkaya başka bir şey söylemeye çalışıyor: Tecimsel ve sonlanmış sanat projelerinden rahatsızlık duymakta. Yani buradaki sergiler tam da kendi projeleri gibi olsun istiyor, "gibi"sini çıkartırsak, buradaki sergiler tam da kendi projeleri olsun istiyor olabilir, bu da çok doğal. Platform'un vazifesi günceli özenli biçimde sunmaktır. Ancak bir kurum sunduğuyla özdeş olamaz. Alternatif olma çabasında ya da yabancı bir ülkedeki güncel bir kurumun yerel örneği gibi davranma niyetinde değiliz. Bir kurum sadece bir yol haritasına bağlı kalırsa, direksiyonunu tek yöne kilitlerse yaygın üretimin çoğunu kaçıır. Biz ise güncel üretimin yaygın ve çok yönlü olduğunu irdelemek üzere buradayız.